

Forslag til folketingsbeslutning om enkelt-personers adgang til at overtage lejemål.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.
(Fremsat 14/1 87).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 10 og 11 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om beboer-demokrati i kommunale udlejningsejendomme.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.
(Fremsat 14/1 87).

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om smidig-gørelse af organisationen af ungdomsboliger opført med offentlig støtte.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.
(Fremsat 14/1 87).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg er, som jeg tidligere har tilkendegivet her i Folketinget, enig med forslagsstillerne i, at det er uheldigt, at beboelsejendomme står tomme i længere tid. Det har jo især været i Københavns Kommune, vi har haft problemet.

På et møde mellem Boligstyrelsen, Københavns Kommune og sanerings- og byfornyelsesselskaberne i oktober måned sidste år var der da også enighed om, at man, så vidt det overhovedet er muligt, bør undgå, at sanerede og kondemnerede ejendomme står tomme. Man var derfor enige om, at behandlingstiden for saneringssager skulle nedbringes, så perioden, fra ejendommen tømmes for beboere, og til håndværkerne begynder deres arbejde, bliver så kort som overhovedet muligt.

Målet, at nedbringe antallet af tomme boliger, helliger dog ikke ethvert middel. SFs forslag om lovliggørelse af besættelse af boliger, der har stået tomme i mere end 9 måneder, altså B 83, overskrider grænserne for, hvilke regelsæt et retssamfund kan omfatte.

Et forslag som dette befordrer selvtægt og anarki, og alene derfor må jeg afvise forslaget.

SF foreslår i B 84, at lejere i kommunale ejendomme skal have samme rettigheder som lejere i de almennyttige boligselskabers afdelinger. Jeg skal her henholde mig til, at i modsætning til lejerne i almennyttigt byggeri har lejerne i det private udlejningsbyggeri efter de gældende regler – og de gælder fuldt ud for lejere i kommunale ejendomme – mulighed for at få huslejenævnets afgørelse af, om lejens størrelse er rimelig, og også nævnets afgørelse af, om udlejer overholder sine forpligtelser til at holde ejendommen i vedligeholdelsesmæssigt forsvarlig stand.

Lejerne kan også få sat ejendommen under tvungen administration. Dette gælder også i Københavns Kommune, hvis udlejer ikke opfylder huslejenævnets påbud.

I øvrigt skal jeg tillade mig at henvise til det af regeringen den 29. oktober 1986 fremsatte forslag til lov om leje af boliger m.v., L 56. Heri foreslås eksempelvis, at huslejenævnet som noget nyt skal kunne fastsætte et afslag i lejen, indtil udlejer efterkommer nævnets pålæg om at bringe vedligeholdelsesmangler i orden. Dette vil også gælde for kommunale udlejningsejendomme.

Endelig foreslås det i B 85, at reglerne om beboerdemokrati i selvejende ungdomsboliginstitutioner skal ændres, så beboerne får flertal i de besluttede organer og dermed opnår det samme niveau af beboerdemokrati, som man har i den almennyttige sektor. Unge bor typisk kun på kollegium og lign. i kortere tid. Får beboerne indflydelse som foreslået, risikerer man som følge heraf, at f.eks. konsekvenserne af uforsvarlige beslutninger om drift og vedligeholdelse af det pågældende ungdomsboligbyggeri skydes over på senere beboere. Noget sådant er vel hverken rimeligt eller rigtigt.

Jeg finder de nuværende regler om beboerdemokrati på kollegierne tilstrækkelige. Det er min opfattelse, at kollegianerne indgår på en tilfredsstillende og konstruktiv og frugtbar måde i de selvejende ungdomsboliginstitutioners bestyrelser.

Konkluderende skal jeg således afvise de tre her debatterede beslutningsforslag.

Svend Andersen (S):